

Oponentský posudek na diplomovou práci Bc. Adély Kovářové

Josef Suk: Symfonická báseň *Praga* op. 26

Ústav hudební vědy, FF UK v Praze, Praha 2014, 102 s.

Předkládaná diplomová práce už ve svém názvu staví do popředí jedno vybrané dílo Josefa Suka z roku 1904, Symfonickou báseň *Praga* pro velký orchestr. Autorka práce Adéla Kovářová správně konstatuje, že oproti některým jiným Sukovým kompozicím zůstává *Praga* dodnes v literatuře „značně opomíjena“ (s. 9), nebyla o ní „dosud napsána samostatná vědecká studie.“ (s. 15) Sama se proto k tomuto kroku rozhodla. Koncepte diplomové práce, kterou zvolila, není ryze muzikologická, což je důležité si uvědomit. Autorka sama na tuto skutečnost sice nepoukazuje s důrazem, který bych očekával, ale přesto hned v Úvodu říká: „Cílem této diplomové práce je ‚vyplnit‘ mezeru pojednáním o formální i obsahové povaze *Pragy* a jejím zařazení[m] do širšího kulturně-historického kontextu.“ A ve vlastní práci si autorka tak skutečně počíná – věnuje se jak hudebněhistorické a hudebně-analytické práci, tak i té kulturně-historické, která je až nápadně oddělena od oblasti hudby. Navíc většina z rozsahu celé práce je koncipována právě takto kulturně-historicky. A dodejme ještě, že zvolená forma uchopení těchto kapitol je opět velmi nápadně oddělena od centrální kompozice této práce, Sukovy *Pragy*. Týká se to nejen 7. kapitoly (město Praha na přelomu 19. a 20. století), ale i kapitoly následující (Husitské hnutí...). Obě tyto kapitoly mají teprve až v samém závěru vždy podkapitolu, která má specifickou vazbu právě na Suka. Tyto podkapitoly považuji za velmi cenné a žádoucí vzhledem k tématu práce. Škoda, že jsou tak stručné, škoda, že nemohly být propracovanější třeba na úkor podkapitol obecných. Ale i některé kapitoly na první pohled „hudební“ jsou rovněž pojaty velmi obecně a ve své „přehledovosti“ působí téměř jako skripta. Týká se částečně 3. kapitoly, ještě více však kapitoly čtvrté (Symf. báseň). Její text (samozřejmě kromě poslední podkapitoly 4.3) by mohl být stejně tak použit v práci o jakékoli jiné symf. básni jiného evr. skladatele. Třetí kapitola se sice celá týká Josefa Suka, ale ve snaze uvést *Pragu* do kontextu Sukovy tvorby zůstává opět spíše v rovině výčtu skladeb vzniklých v sousedství nebo skladeb jinak souvisejících (stejně jako podkapitola 4.3).

Pojmenovávám tato hlediska především za účelem charakteristiky práce, nikoliv primárně nebo výhradně jako výtky. Koncept Adély Kovářové má nepochybně své oprávnění a také svůj přínos. Takto koncipované práci by však prospělo zpřesnění názvu, např. Sukova Symfonická báseň *Praga* a její kulturně-historický kontext. S tímto kontextem však Kovářová *Pragu* nepropojuje přímo, vytváří spíše mozaiku z jednotlivých vedle sebe poskládaných dílů. V kapitolách pojednávajících přímo o Symfonické básni *Praga* podala autorka spolehlivý výkon, náležitě pracuje s terminologií, s prameny a literaturou (na s. 13 však u slovníkových hesel zapomněla na autory, na s. 23 v pozn. 56 již cituje správně). Analytické části by dle mého soudu prospělo ubrat z výčtu detailů a více pozornosti naopak věnovat parametrům vztahujícím se k celku. V analýze např. není ani zmíněn, natož blíže pojednán aspekt týkající se nástrojového obsazení, na který přitom upozorňují autoři Sukova Tematického katalogu skladeb (Nouza, Nový, s. 227: „Suk počítal s použitím varhan a zvonů v závěru díla jen při slavnostních příležitostech“).

V posuzované práci se objevují i některé nedostatky nebo chyby v podobě jednotlivostí, většinou překlepů. Výběrově některé zmíním: křestní jméno skladatele Bořkovce je Pavel, nikoli Václav (s. 22). Roku 1895 se konala Národopisná výstava českoslovanská, nikoli československá nebo Československá (s. 60, 63), správně zvony (např. 56), ne zvonky (43). Překvapuje mě, že diplomová práce necituje Inventář fondu Josefa Suka (S 184, Nár. muzeum – Muzeum české hudby, Praha 1985), který zpracovala Jana Vyšohlidová.

Diplomová práce Adély Kovářové je i přes zmíněné výhrady vítaným příspěvkem sukovské literatury, mj. i jako námět k diskusi, jak psát monografická pojednání o vybrané kompozici. Doporučuji proto práci přijmout k obhajobě.

Navrhovaná klasifikace: velmi dobře

PhDr. Jan Kachlík, Ph.D.

V Praze 17. června 2014